

Udskriftsdato: 18. december 2025

KEN nr 9274 af 15/02/2001 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-17-01 om hjemmehjælp - handicappet forælder - personlig og praktisk hjælp til børn

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 350353-00

Ankestyrelsens principafgørelse C-17-01 om hjemmehjælp - handicappet forælder - personlig og praktisk hjælp til børn

Resume:

Handicappede forældre kan efter en konkret vurdering være berettigede til at modtage hjemmehjælp til at klare opgaver i forhold til deres børn.

Ankestyrelsen lagde vægt på lovens bestemmelser for voksne om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v., der finder tilsvarende anvendelse, når der er behov for personlig hjælp og pleje m.v. vedrørende børn.

En familie havde tidligere modtaget praktisk hjælp om morgenen til deres 2 børn, men var i forbindelse med sagens genvurdering meddelt afslag på praktisk hjælp. Børnene havde behov for hjælp med at få morgenmad, udføre morgentoilette og påklædning samt at blive afleveret i børnehave. Børnenes moder, som var tilkendt højeste førtidspension på grund af cerebral parese, boede sammen med børnenes fader, som var rask. Faderen havde et arbejde, hvor han tog af sted fra hjemmet om morgenen mellem kl. 5 og 6.30. Ankestyrelsen lagde til grund for afgørelsen, at faderen på grund af sin arbejdstid ikke havde mulighed for at hjælpe børnene om morgenen, og aktuelt ikke havde mulighed for at ændre sin arbejdstid.

Ankestyrelsen hjemviste sagen, da sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst til, at Ankestyrelsen kunne vurdere omfanget af ansøgers behov for hjælp til opgaver med at hjælpe børnene.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 944 af 16. oktober 2000 - § 30, § 71, stk. 1, § 71, stk. 2, § 75, stk. 1 og § 75, stk. 2

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 83 og § 88

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 59 af 6. marts 1998 om sociale tilbud til ældre m.fl. - kapitel 5

Sagsfremstilling:

En familie, hvor moderen havde en medfødt cerebral parese, havde tidligere fået bevilget praktisk hjælp til familiens 2 børn, der på tidspunktet for sagens vurdering var 3 år og 6 år. Faderen var bygningshåndværker, og tog af sted fra hjemmet om morgenen mellem kl. 5 og 6.30.

Kommunen meddelte afslag på ansøgning om hjemmehjælp til at gøre børnene klar til at komme i børnehave. Kommunen henviste ved afslaget til kommunens serviceniveau. Borgere, som bor med en rask ægtefælle og/eller hjemmeboende barn/familie kunne ikke komme i betragtning med henblik på hjælp til daglige gøremål. Kommunen oplyste endvidere ansøger om, at hvis hun fik brug for hjælp til personlig pleje, ville kommunen hjælpe i det omfang, der var brug for det.

Kommunen meddelte senere ligeledes afslag på hjælp i henhold til servicelovens § 84 om nødvendige merudgifter. Kommunen henviste som begrundelse til, at ansøger havde en rask samlever og fader til børnene samt at børnene nu var 3 år og 6 år og selv kunne spise og i en vis udstrækning selv klare at tage

tøj på. Kommunen henviste endvidere til, at ansøger modtog højeste førtidspension med invaliditetsbeløb på 1.947 kr. pr. måned til dækning af bl.a. eventuel ekstra hjælp i forbindelse med hendes sygdom.

Nævnet var enig med kommunen i, at der ikke var grundlag for at yde den ansøgte hjælp efter reglerne om hjemmehjælp.

Nævnet lagde herved vægt på, at ansøger boede sammen med børnenes fader, der sammen med hende havde det daglige ansvar for børnene.

Nævnet fandt endvidere ikke, at kommunen efter servicelovens § 84 var forpligtet til at dække de merudgifter, ansøger ville få, hvis hun skulle antage hjælp til at få børnene sendt i børnehave om morgenen. Nævnet lagde herved vægt på, at ansøger ikke kunne få hjælp efter denne bestemmelse, da hun modtog social pension og ikke var omfattet af en hjælpeordning efter servicelovens § 77.

Nævnet ændrede således ikke kommunens afgørelse, men sendte en sag om personligt tillæg efter § 17 i lov om social pension til ansøgers udgifter til morgenhjælp tilbage til kommunen til fornyet behandling og afgørelse i kommunen.

Kommunen meddelte herefter ansøger afslag på ansøgning om personligt tillæg (tilskud til personlig hjælper) i henhold til § 17, stk. 1, i lov om social pension.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af om ansøger i henhold til servicelovens § 71, stk. 1, nr. 1 og 2, jf. stk. 2, var berettiget til praktisk hjælp til hendes 2 børn om morgenen, herunder betydningen af, at ansøger boede sammen med børnenes far, i forhold til vurderingen af behovet for hjælp.

Afgørelse:

Ankestyrelsen skønnede, at det ikke var udelukket, at ansøger havde behov for og dermed var berettiget til at modtage hjemmehjælp til opgaver i form af at give børnene mad, hjælpe med børnenes morgentøj og påklædning samt hjælp til at aflevere børnene i børnehave, jf. servicelovens § 71, stk. 1 og 2, og § 75, stk. 1 og 2, samt servicelovens § 30.

Efter bestemmelserne ydes der bl.a. personlig hjælp og hjælp til udførelse af nødvendige praktiske opgaver, som ansøger ikke selv kan udføre.

Sagen var imidlertid ikke tilstrækkeligt oplyst til, at Ankestyrelsen kunne vurdere omfanget af ansøgers behov for hjælp til ovennævnte opgaver. Sagen blev derfor hjemvist til kommunen. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der burde indhentes yderligere oplysninger om ansøgers funktionsevne.

Ankestyrelsen var opmærksom på det oplyste om, at ansøger boede sammen med børnenes fader, som var rask. I vurderingen af sagen indgik, at det var oplyst, at ansøgers samlever arbejdede som bygningshåndværker, og tog af sted fra hjemmet om morgenen mellem kl. 5 og 6.30.

Ankestyrelsen henviste til, at det i Socialministeriets vejledning om sociale tilbud til ældre m.fl., punkt 59, er anført, at afgørelser om personlig hjælp, omsorg og pleje m.v. skal træffes på grundlag af de kommunalpolitiske beslutninger om serviceniveau og lovgivningens krav om en konkret individuel vurdering af behovet for hjælp i det enkelte tilfælde. Ved vurderingen af det konkrete behov skal kommunen bedømme ansøgerens samlede situation. Der skal bl.a. tages hensyn til ansøgerens netværk, og det forudsættes at eventuelle øvrige medlemmer af husstanden deltager i opgaveudførelsen i hjemmet, jf. vejledningens punkt 60.

Ankestyrelsen fandt, at det forhold, at ansøgers samlever var rask ikke var til hinder for, at der efter en konkret vurdering kunne være behov for hjælp til opgaver med at give børnene mad, hjælpe med børnenes morgentoilette og påklædning samt hjælp med at aflevere børnene i børnehave, som ansøgers samlever ikke havde mulighed for at varetage, når han var på arbejde.

Ankestyrelsen lagde til grund, at der ikke aktuelt var mulighed for at ansøgers samlever kunne ændre sin arbejdstid.

Ankestyrelsen hjemviste således det sociale nævns afgørelse til fornyet vurdering og afgørelse i kommunen som 1. instans.